

Ο «ΤΑΜΗΣ» ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΟΥΚΑ ΠΑΓΟΥΛΑΤΟΣ

Στο μεγάλο ταξίδι της Αθάνατης Ψυχή του, είναι τώρα

+ ο «ΤΑΜΗΣ» **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΟΥΚΑ ΠΑΓΟΥΛΑΤΟΣ** από τα όμορφα Ντομάτα Λειβαθούς.

Με πραγματική συναισθηματική δυσκολία, γράφω ετούτες τις λέξεις. Σύντομες μα άξιες αναφοράς, για τη ζωή του μακαρίτη πλέον ΤΑΜΗ.

Ένα από τα παιδιά του Λούκα Παγουλάτου, που εκείνα τα δύσκολα χρόνια επέλεξε τον δρόμο της ξενιτιάς. Εκεί στην Αμερική μέσα από σκληρή εργασία τα κατάφερε. Θυμάμαι... στα ενδιάμεσα ταξίδια του, πάντα αυτά ήταν ποτισμένα με την θέληση για οριστική κάποτε επιστροφή, στο τόπο που γεννήθηκε.

Ρωτούσε για όλους & για όλα, μα πióτερο για τα αμπέλια. Το αμπέλι του Πατέρα του Λούκα, έχει μείνει στην μικρή μας ιστορία. Γιατί ήταν αμπέλι αναφοράς, όπως το ονομάζουν σήμερα. Μα αυτό είχε ποτιστεί και από τον δικό του ιδρώτα!

Κάποια χρονιά περίπου το έτος 1990, έκανε την πολυπόθητη οριστική επιστροφή που πάντα είχε άσβεστη μέσα στην καρδιά του. Ένα μέρος από το αμπέλι ξεριζώθηκε και έκανε το νέο του σπίτι. Μέσα από σκληρή προσωπική εργασία με την σύζυγό του κα Ευμορφία Ηλία Τριανταφύλλου- Παγουλάτου, το αμπέλι μαζί με το σπίτι ξαναβρήκαν χρώματα από λουλούδια και φυσικά ξανά τα βαρέλια, γέμιζαν από το εκλεκτό κρασί τους.

Μα δεν στάθηκε <αδιάφορος> στην μικρή κοινωνία μας, που επέλεξαν να μείνουν. Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΝΤΟΜΑΤΑ, τους οδήγησε γρήγορα στο δρόμο της ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ.

Οι Εκκλησίες των Ντομάτων, ήθελαν συντήρηση. Για πάνω από 15 χρόνια υπήρξε Επίτροπος. Σταδιακά και με σχεδόν καθημερινή εργασία στους Ιερούς Ναούς τους φρόντιζε με ΑΓΑΠΗ.

Ξαναζωντάνειψε στη ζωή μας, τον κύκλο από τα Ιερά Πανηγύρια , Αγιογραφίες, βαφές, δάπεδα κ. ά. Χρόνια τον παρατηρούσα- χρόνια σταματούσα να του πω το δικό μου Ευχαριστώ. Μα αυτό που για πάντα μένει ΗΤΑΝ ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ. Και επειδή κάνεις δεν είναι Άγιος κάποιες φορές, ξεσπούσε ... για την δική μας Αδιαφορία.

Μα την επόμενη ημέρα, γυρνούσε πάλι στα ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ. Το χαμόγελο είχε πάλι βγει ζωντανό & μεγάλο, σαν το φωτεινό ήλιο μετά από την βροχή!

Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΑΠΛΗ & ΕΥΓΕΝΙΚΗ, μα εκείνο το ΧΑΜΟΓΕΛΟ με το πραγματικό ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ

τόσο για τον μακαρίτη, όσο και για τη γυναίκα του, είναι ΑΥΤΑ ΒΑΘΙΑ ΧΑΡΑΓΜΕΝΑ ΣΤΙΣ ΚΑΡΔΙΕΣ ΜΑΣ.

Θυμάμαι, ότι πέρυσι στις 25.07.2024, στο Γιορτάσι της Αγίας Παρασκευής Ντομάτων, προς το τέλος του Εσπερινού, ο Εφημέριος του Ιερού Ναού κ. Νικόλαος Παγουλάτος, βγήκε έξω από τον Ναό και τον πήρε σχεδόν αγκαλιά, μέσα στην Εκκλησία!!

Κανείς δεν το γνώριζε- κανείς δεν το περίμενε, αλλά αντί για ΚΥΡΗΓΜΑ, είπε δημόσια μεταξύ των άλλων: ΤΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΓΙΑ ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΠΡΟΣΕΦΕΡΑΝ.

<.. και ότι μέρος της προσφοράς Τους, είναι σε όλους εμφανή & ένα μέρος αντανakλά στα Πρόσωπά τους>

Ναι, αβίαστα σήμερα που γράφω δύο λέξεις, ΤΑΥΤΙΖΟΜΑΙ με όσα λιτά είπε ο Εφημέριος για Αυτούς.

Λένε ότι οι ΚΑΛΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ φτιάχνουν μνία σκάλα για τον Ουρανό. «Ο Τάμης» έχει ήδη δημιουργήσει σε όλη του τη ζωή μια μεγάλη και πλούσια τέτοια σκάλα ...

Δεν θα λείπει μόνο στην Οικογένειά του. Αλλά σε ΟΛΟΥΣ εμάς. Μα πióτερο ευκείνο το ΦΩΤΕΙΝΟ ΤΟΥ ΧΑΜΟΓΕΛΟ... το αφήνει σε εμάς, παρακαταθήκη.

Στον δρόμο ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ έχει καταγραφεί ανεξίτηλα ένα ακόμη, όνομα:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΟΥΚΑ ΠΑΛΟΥΛΑΤΟΣ

<ΤΑΜΗΣ>

Με Σεβασμό,

Γεράσιμος Διον. Κονταβάς

Ψηλέας 05.04.2025